

[Wilhelm]

jeg er meget forståeligt, men jeg mener også, at det har at gøre med, at man ikke rigtig har sat sig ind i, hvordan det faktisk forholder sig. Hr. Erik B. Smith citerede fra vore bemærkninger, men stoppede selvfølgelig lige præcis dér, hvor det bliver interessant, nemlig ved fortsættelsen, at man skal gøre sig klart, at forbuddet reelt ikke virker på den måde.

Hvorfor tror hr. Erik B. Smith, at man i rigspolitichefens kundgørelser har nogle bestemmelser om, at de forskellige personer, man har i efterforskningsregisteret, skal udstyres med det, man kalder aktualitetskoder, og at man under disse aktualitetskoder har en speciel kode for, hvem der vides sådan fast tilbagevendende at aflytte politiets radio? Ja men det er da selvfølgelig, fordi kyn-dige politifolk er udmærket klar over, at de mere velorganiserede forbrydere naturligvis aflytter politiets radio, ligesom alle ved, at dagspressens politiredaktioner aflytter politiets radio, og at det er forklaringen på, at de kan være på stedet. Men det må de ikke, og derfor kan de aldrig bruge det til noget som helst andet end altså at være på stedet. Men realiteten er, at det foregår. Realiteten er, at politiet har erkendt, at det foregår, og derfor har man aktualitetskoden – som jeg ikke lige husker nummeret på nu, men gerne skal finde, hvis nogen ønsker den – så man lige kan sætte et nummer på folk, som vides systematisk at aflytte politiets radio.

Vi skal da gerne hjælpe hr. Erik B. Smith ved også at stille spørgsmål om, hvor mange der findes i kriminalregisteret, hvor mange personer der egentlig er udstyret med dette kodenummer. Der skal jo ikke ret mange til, før man kan sige, at den mest velorganiserede del af den professionelle forbryderverden i Danmark faktisk af politiet vides systematisk at aflytte politiradioen.

Men stadig væk, dette er jo ikke en samlet helhed, som vi siger om: alt eller intet. Har man noget imod dette forslag, o.k., så falder det. Det forhindrer ikke, at vi lige så frejdigt diskuterer de øvrige.

Om L 35 om rettens pleje siger man, det har vi ikke noget behov for, for det tog vi jo stilling til her i forsommeren. Ja, det gjorde man med et knæfald, sådan at den nye justitsministers lille, spage forsøg på bare at få politiet frataget stemmeretten, som for øvrigt aldrig bliver brugt, i disse lokalnævn, kunne

ikke engang gå, så nu skulle man have en advokat ind som gidsel. Og jeg vil gentage, at jeg finder ikke, at det er afstemninger eller politiets tilstedeværelse i lokalnævnene i de dér sager, der er det mest betænkelige. Det er langt mere betænkeligt, at det er politiet selv, der forestår undersøgelserne af grundlaget for klagerne over politiet. Det er der ikke ændret en tøddel ved, og det, vi foreslår her, er fuldstændig i overensstemmelse med, hvad straffelovrådet enstemmigt, inklusive politiets repræsentanter, som var rigspolitichefen, en repræsentant for politimestre, repræsentanter for de to politiorganisationer og en repræsentant for politifuldmægtigene, gav udtryk for, da de skrev betænkning nr. 507, nemlig at der er principielle betænkeligheder ved, at politiet selv foretager undersøgelsen i anledning af en klage over en politimand.

»Selv om man ser bort fra forvanskning eller undertrykkelse af bevismateriale, kan selve følelsen af solidaritet med en kollega, hensynet til politiets prestige eller lignende betragtninger være en belastning for en effektiv og upartisk undersøgelse af klagesagen.«

Ja, det er simpelt hen det, vi stadig væk synes er relevant, og det er ikke ændret, heller ikke selv om man havde gennemført det, som justitsministeren i foråret først foreslog, men som han ikke engang kom igennem med.

Spørgsmålet om kundgørelserne, forslag B 12, finder jeg egentlig at alle burde kunne sige var meget rimeligt. Justitsministeren gav da også tilsagn om, at der nok var nogle af dem, man kunne tænke sig at skabe lidt mere offentlighed omkring.

Lad mig lige sige til kristeligt folkepartis ordfører, som sagde, at VS åbenbart havde haft adgang gennem længere tid til disse hemmelige kundgørelser, og at det var muligt, man kunne formå VS til at orientere andre partier, at ordføreren naturligvis er undskyldt som stedfortræder her i tinget, men for at der ikke skal være nogen misforståelser: kundgørelserne er tilgængelige for alle folketingets 179 medlemmer. Det er ganske vist sket på VS' initiativ, men vi har aldrig forsøgt at holde det hemmeligt. Vi har råbt det ud ved enhver lejlighed. Gå op og kig på dem! De står ganske vist på lukket hyld oppe i folketingets bibliotek, og dér har de stået siden april 1979, hvor VS fik presset davæ-